

ORDIN Nr. 1984/2019 din 12 iulie 2019

pentru aprobarea Procedurii privind modalitatea de ducere la îndeplinire a atribuțiilor Agenției Naționale de Administrare Fiscală în domeniul sancțiunilor internaționale

EMITENT: MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

PUBLICAT ÎN: MONITORUL OFICIAL NR. 583 din 16 iulie 2019

Având în vedere dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 202/2008 privind punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 217/2009, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

ART. 1

Se aprobă Procedura privind modalitatea de ducere la îndeplinire a atribuțiilor Agenției Naționale de Administrare Fiscală în domeniul sancțiunilor internaționale, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

ART. 2

Direcțiile de specialitate din cadrul aparatului propriu al Agenției Naționale de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, inclusiv direcțiile regionale vamale și unitățile subordonate acestora, vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

ART. 3

Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,

Mirela Călugăreanu

București, 12 iulie 2019.

Nr. 1.984.

ANEXĂ

PROCEDURĂ

privind modalitatea de ducere la îndeplinire a atribuțiilor Agenției Naționale de Administrare Fiscală în domeniul sancțiunilor internaționale

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

ART. 1

Obiectul procedurii

Procedura definește activitățile desfășurate de direcțiile de specialitate din cadrul aparatului central al Agenției Naționale de Administrare Fiscală, Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili, direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice, inclusiv prin direcțiile regionale vamale și unitățile subordonate acestora, în vederea dispunerii și aplicării măsurilor de blocare a fondurilor sau a resurselor economice care se află în proprietatea, sunt deținute sau se află sub controlul, direct sau indirect, al persoanelor fizice sau juridice identificate ca fiind persoane sau entități desemnate, inclusiv a fondurilor sau a resurselor economice derivate ori generate din bunuri deținute sau controlate de persoanele fizice ori juridice identificate ca fiind persoane sau entități desemnate, sau de revocare a măsurilor dispuse.

ART. 2

Atribuțiile Agenției Naționale de Administrare Fiscală

În aplicarea prezentei proceduri, structurile Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și Comisia permanentă constituită la nivelul Agenției Naționale de Administrare Fiscală desfășoară următoarele activități:

- a) monitorizarea actelor internaționale prin care se instituie sancțiuni internaționale;
- b) publicitatea și comunicarea actelor internaționale prin care se instituie sancțiuni internaționale;
- c) gestionarea din oficiu a informațiilor și soluționarea înștiințărilor privind persoanele sau entitățile desemnate de regimurile de sancțiuni internaționale;
- d) identificarea persoanelor sau entităților desemnate de regimurile de sancțiuni internaționale și a fondurilor sau resurselor economice deținute de acestea;
- e) analizarea informațiilor colectate cu privire la persoanele sau entitățile desemnate de regimurile de sancțiuni internaționale;

f) identificarea sau individualizarea fondurilor sau resurselor care fac obiectul sancțiunilor internaționale;

g) emiterea ordinului de blocare a fondurilor și resurselor economice în domeniul sancțiunilor internaționale;

h) aplicarea ordinului de blocare a fondurilor și resurselor economice în domeniul sancțiunilor internaționale;

i) soluționarea contestațiilor formulate împotriva ordinelor de blocare a fondurilor sau resurselor economice în domeniul sancțiunilor internaționale;

j) autorizarea unor tranzacții pentru protejarea drepturilor terților;

k) autorizarea unor tranzacții pentru valorificarea unor drepturi ale persoanelor și entităților desemnate;

l) administrarea bunurilor cărora li se aplică sancțiuni internaționale;

m) crearea și gestionarea bazei de date centralizate cu privire la fonduri și resurse economice blocate;

n) monitorizarea periodică a măsurilor dispuse prin ordinul de blocare a fondurilor și resurselor economice în domeniul sancțiunilor internaționale;

o) revocarea măsurilor dispuse prin ordinul de blocare a fondurilor și resurselor economice în domeniul sancțiunilor internaționale atunci când măsura dispusă nu se mai justifică;

p) constatarea și sancționarea contravențiilor prevăzute la art. 26 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 202/2008 privind punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 217/2009, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL II

Monitorizarea, publicitatea și comunicarea actelor prin care se instituie sancțiuni internaționale

ART. 3

Monitorizarea actelor prin care se instituie sancțiuni internaționale

(1) În vederea monitorizării actelor internaționale prin care se instituie sancțiuni internaționale Direcția generală de strategie și relații internaționale desfășoară următoarele activități:

a) urmărește săptămânal site-ul Organizației Națiunilor Unite (ONU), al Uniunii Europene (UE) și Monitorul Oficial al României, în vederea identificării actelor prin care se instituie sancțiuni internaționale, respectiv rezoluțiile ONU, regulamente, decizii, poziții comune și

alte instrumente juridice ale UE, precum și alte acte publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I;

b) urmărește săptămânal lista consolidată a regimurilor sancționatorii publicate în Jurnalul Oficial UE prin accesarea linkului dedicat de pe site-ul Comisiei Europene.

(2) Direcția generală de informații fiscale, în exercitarea atribuțiilor în domeniul blocării fondurilor și resurselor economice, desfășoară următoarele activități:

a) primește comunicările Oficiului pentru Implementarea Sancțiunilor Internaționale în domeniul blocării fondurilor și resurselor economice, direct sau prin președintele Consiliului Interinstituțional privind Implementarea Sancțiunilor Internaționale din cadrul Ministerului Afacerilor Externe;

b) asigură comunicarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală cu Ministerul Afacerilor Externe, în vederea participării la ședințele Consiliului Interinstituțional privind Implementarea Sancțiunilor Internaționale și, în funcție de subiectele supuse dezbaterilor, invită alte direcții de specialitate din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

ART. 4

Publicitatea și comunicarea actelor prin care se instituie sancțiuni internaționale

(1) Ulterior identificării actelor prin care se instituie sau revocă regimuri sancționatorii, Direcția generală de strategie și relații internaționale desfășoară următoarele activități:

a) transmite Direcției generale de informații fiscale pe adresa de e-mail sanctiuni.internationale@anaf.ro informații cu privire la instituirea sau revocarea sancțiunilor internaționale și asupra actualizării listei consolidate a regimurilor sancționatorii publicate în Jurnalul Oficial UE;

b) solicită Serviciului comunicare, relații publice și mass-media publicarea pe pagina de internet a instituției, în secțiunea special creată, a actelor prin care se instituie sau se revocă sancțiuni internaționale de blocare de fonduri sau resurse economice obligatorii în România și a listei consolidate actualizate a regimurilor sancționatorii publicate în Jurnalul Oficial UE;

c) notifică Direcția generală de informații fiscale, Direcția generală antifraudă fiscală, Direcția generală coordonare inspecție fiscală, Direcția generală executări silite cazuri speciale, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, Direcția Generală a Vămilelor, direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, direcțiile regionale vamale și unitățile subordonate acestora cu privire la actualizarea listei consolidate a regimurilor sancționatorii.

(2) Serviciul comunicare, relații publice și mass-media verifică solicitarea primită și transmite, în termen de două zile de la primire, Centrului Național de Informații Financiare actele și lista consolidată, în vederea publicării acestora în secțiunea dedicată sancțiunilor internaționale, pe pagina de internet a instituției.

CAPITOLUL III

Soluționarea înștiințărilor și raportărilor privind persoane sau entități desemnate

ART. 5

Obligația de înștiințare

Direcția generală de informații fiscale primește informații privind persoanele sau entitățile desemnate de regimurile de sancțiuni internaționale din următoarele surse:

a) înștiințările privind fonduri și resurse economice deținute de persoane sau entități desemnate, transmise conform art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 202/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 217/2009, cu modificările și completările ulterioare, de către orice persoană de pe teritoriul național;

b) informații privind fonduri și resurse economice care se află în proprietatea, sunt deținute sau aflate sub controlul, direct sau indirect, al persoanelor fizice ori juridice care au fost identificate ca fiind persoane sau entități desemnate, inclusiv privind fondurile sau resursele economice derivate ori generate din bunuri deținute sau controlate de persoanele fizice ori juridice identificate ca fiind persoane sau entități desemnate, transmise de către Direcția generală antifraudă fiscală, Direcția generală coordonare inspecție fiscală, Direcția generală executări silite cazuri speciale, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, Direcția Generală a Vămirilor, direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, direcțiile regionale vamale și unitățile subordonate acestora, identificate ca urmare a activității specifice desfășurate de aceștia, inclusiv informațiile recepționate de acestea;

c) raportările persoanelor fizice și juridice efectuate conform art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 202/2008 privind punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 217/2009, cu modificările și completările ulterioare;

d) înștiințări primite prin Serviciul informații clasificate.

ART. 6

Comunicarea înștiințărilor și raportărilor privind persoane sau entități desemnate

(1) Înștiințările și raportările prevăzute la art. 5 lit. a) - c) privind fonduri și resurse economice deținute de entități desemnate sunt primite de Direcția generală de informații fiscale astfel:

a) direct, prin registratura Agenției Naționale de Administrare Fiscală, sau la adresa de e-mail sanctiuni.internationale@anaf.ro;

b) prin intermediul Direcției generale antifraudă fiscală, Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili, Direcției generale coordonare inspecție fiscală, Direcției generale executări silite cazuri speciale, Direcției Generale a Vămirilor, direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice, inclusiv al direcțiilor regionale vamale și unităților subordonate acestora.

(2) Structurile menționate la alin. (1) lit. b) au obligația redirectionării de îndată a înștiințării către Direcția generală de informații fiscale.

(3) La primirea unei înștiințări, Direcția generală de informații fiscale analizează dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală are sau nu calitatea de autoritate competentă în soluționarea acesteia.

(4) În cazul în care se constată că înștiințarea primită nu face obiectul domeniului de competență al Agenției Naționale de Administrare Fiscală, Direcția generală de informații fiscale transmite înștiințarea primită către autoritatea competentă în soluționarea acesteia sau, în situația în care aceasta nu poate fi identificată, către Ministerul Afacerilor Externe.

(5) În cazul în care se constată că înștiințarea intră în competența Agenției Naționale de Administrare Fiscală, Direcția generală de informații fiscale ia măsurile necesare în scopul identificării persoanelor sau entităților vizate de înștiințare.

ART. 7

Identificarea persoanelor sau entităților desemnate

(1) Identificarea presupune cunoașterea următoarelor date:

a) în cazul persoanelor fizice: nume și prenume, codul numeric personal, adresa de rezidență sau adresa de rezidență temporară înregistrată la structurile Ministerului Administrației și Internelor, data nașterii sau alte date de identificare colectate de autoritățile publice naționale și internaționale;

b) în cazul altor entități: denumirea, codul unic de înregistrare atribuit de Agenția Națională de Administrare Fiscală, atunci când entitatea este înregistrată fiscal, sau codul de înregistrare atribuit de statul său de rezidență, în cazul altor entități juridice neînregistrate fiscal.

(2) Informațiile necesare identificării se obțin prin efectuarea de verificări în bazele de date ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în bazele de date la care Agenția Națională de Administrare Fiscală are acces, precum și prin solicitarea sprijinului Oficiului pentru Implementarea Sancțiunilor Internaționale din cadrul Ministerului Afacerilor Externe, precum și oricăror altor autorități, instituții publice sau entități care dețin informații cu privire la fonduri și resurse economice aflate în proprietatea, deținute sau avute sub controlul, direct sau indirect, al persoanelor sau entităților desemnate, inclusiv cu privire la fondurile și resursele economice derivate ori generate din bunuri deținute sau controlate de persoanele fizice ori juridice identificate ca fiind persoane sau entități desemnate.

ART. 8

Transmiterea unor solicitări

În vederea obținerii de informații suplimentare sau a clarificării situației de fapt, Direcția generală de informații fiscale poate transmite solicitări despre persoane sau entități desemnate de regimurile de sancțiuni internaționale către Centrul Național de Informații Financiare, Direcția generală executării silite cazuri speciale, Direcția generală coordonare inspecție fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, Direcția Generală a Vămirilor, Direcția generală antifraudă fiscală și direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, precum și către orice alte autorități, instituții publice sau entități care dețin informații cu privire la fonduri și resurse economice deținute sau avute sub control,

direct sau indirect, de persoane sau entități desemnate, inclusiv cu privire la fondurile și resursele economice derivate ori generate din bunuri deținute sau controlate de persoanele fizice ori juridice identificate ca fiind persoane sau entități desemnate.

ART. 9

Atribuțiile autorităților competente

(1) În 48 de ore de la primirea solicitării menționate la art. 8 de la Direcția generală de informații fiscale, direcțiile de specialitate din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală vor lua următoarele măsuri, conform competențelor ce le revin:

a) Direcția generală antifraudă fiscală, Direcția generală coordonare inspecție fiscală, Direcția generală executări silite cazuri speciale și Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili:

- identifică persoane sau entități desemnate, care fac obiectul solicitării Direcției generale de informații fiscale, în propriile evidențe și baze de date, în funcție de datele de identificare existente sau, dacă acestea nu sunt suficiente, pe baza similitudinilor de nume sau prenume;

- identifică, prin structurile teritoriale coordonate metodologic, bunurile care se află în proprietatea, sunt deținute de sau se află sub controlul persoanelor sau entităților, precum și locațiile unde acestea se găsesc;

- consultă bazele de date disponibile pentru identificarea partenerilor comerciali, entităților afiliate, precum și a altor persoane care au legătură cu bunuri deținute sau avute sub control de persoane sau entități desemnate, în vederea identificării tuturor bunurilor care se află în proprietatea, sunt deținute de sau se află sub controlul persoanelor și entităților care fac obiectul solicitării Direcției generale de informații fiscale;

- identifică din evidențele contabile ale terților sumele datorate de către aceștia persoanelor sau entităților desemnate, precum și datele de identificare a terților, respectiv fondurile și resursele economice deținute de acestea pe teritoriul național;

- solicită informații de la terți în scopul identificării bunurilor, inclusiv a fondurilor și resurselor economice;

- se deplasează la locațiile identificate ca domiciliu sau sediu ale persoanei sau entității desemnate, persoanelor afiliate sau aflate în legătură cu bunuri deținute sau avute sub control de persoane sau entități desemnate, precum și în locațiile unde se află bunuri deținute sau avute sub control de persoane sau entități desemnate, în vederea identificării bunurilor și constatării stării de fapt, conform solicitării Direcției generale de informații fiscale;

- verifică documente comerciale, fiscale, financiare și contabile, precum și orice alte documente, în scopul identificării bunurilor, inclusiv a fondurilor și resurselor economice care se află în proprietatea, sunt deținute de sau se află sub controlul persoanelor sau entităților desemnate;

- efectuează verificări la terți în vederea identificării sumelor datorate de aceștia persoanelor sau entităților desemnate, precum și obținerii oricăror informații pe care le au

cu privire la bunuri sau resurse economice deținute sau aflate sub controlul persoanelor sau entităților desemnate, inclusiv cu privire la alte circumstanțe legate de acestea, sau cu privire la persoanele care, în orice mod, au legătură cu aceste bunuri;

- efectuează orice alte activități specifice, conform atribuțiilor și competențelor, care au drept scop obținerea oricăror informații cu privire la persoanele sau entitățile desemnate;

- transmite Direcției generale de informații fiscale rezultatele verificărilor efectuate, inclusiv în format electronic pe adresa de e-mail sanctiuni.internationale@anaf.ro;

b) Direcția Generală a Vămirilor:

- identifică persoane sau entități desemnate, care fac obiectul solicitării Direcției generale de informații fiscale, în propriile evidențe și baze de date, în funcție de datele de identificare existente sau, dacă acestea nu sunt suficiente, pe baza similitudinilor de nume sau prenume;

- identifică bunurile care se află în proprietatea, sunt deținute de sau se află sub controlul persoanelor sau entităților desemnate, aflate sub supraveghere vamală;

- instituie măsuri specifice de supraveghere vamală, în vederea aplicării măsurilor restrictive prevăzute de regulamentele, deciziile și rezoluțiile care instituie regimuri sancționatorii;

- transmite Direcției generale de informații fiscale rezultatele verificărilor efectuate, inclusiv în format electronic pe adresa de e-mail sanctiuni.internationale@anaf.ro.

(2) Centrul Național de Informații Financiare, la cererea Direcției generale de informații fiscale, interoghează bazele de date deținute, conform solicitărilor formulate, și transmite, inclusiv în format electronic pe adresa e-mail sanctiuni.internationale@anaf.ro, Direcției generale de informații fiscale rezultatele verificărilor efectuate.

(3) În formularea solicitărilor către alte autorități, instituții publice sau entități, Direcția generală de informații fiscale poate avea în vedere date gestionate de:

- Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară, privind bunurile imobile aflate în patrimoniul persoanei sau entității desemnate;

- Direcția Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor, privind bunurile mobile reprezentând vehicule înmatriculate în România, aflate în patrimoniul persoanei sau entității desemnate;

- Autoritatea Navală Română, privind bunurile mobile reprezentând nave de tip transport sau agrement;

- Autoritatea Aeronautică Civilă Română, privind bunurile mobile reprezentând aeronave de tip transport sau agrement;

- Depozitarul Central, cu privire la deținerile persoanei sau entității desemnate;

- Oficiul Național al Registrului Comerțului, privind acțiunile și părțile sociale deținute de către persoana sau entitatea desemnată la societăți comerciale;

- orice alte autorități, instituții publice sau entități (administratori ai fondurilor de investiții, fondurilor de pensii, societăți de servicii de intermediere financiară, societăți de administrare a investițiilor, brokeri etc.) care pot deține informații cu privire la fonduri sau resurse economice deținute de persoane sau entități desemnate.

ART. 10

Analiza informațiilor obținute

(1) Direcția generală de informații fiscale realizează o analiză unitară a datelor obținute direct sau ca urmare a solicitărilor efectuate.

(2) În cazul identificării unor bunuri sau resurse economice aflate în proprietatea, deținute sau avute sub controlul, direct sau indirect, unor persoane sau entități desemnate, inclusiv a unor fonduri și resurse economice derivate ori generate din bunuri deținute sau controlate de persoanele fizice ori juridice identificate ca fiind persoane sau entități desemnate, Direcția generală de informații fiscale va formula o propunere motivată de emiteră a ordinului de blocare a fondurilor și resurselor economice ale persoanelor sau entităților desemnate, pe care o va transmite Direcției generale juridice.

(3) În situația unor omonimii sau atunci când fondurile sau resursele economice nu se află în proprietatea și nu sunt deținute sau aflate sub controlul, direct sau indirect, al unor persoane fizice sau juridice identificate ca fiind persoane sau entități desemnate sau nu sunt derivate ori generate din bunuri deținute sau controlate de persoane fizice sau juridice identificate ca fiind persoane sau entități desemnate, Direcția generală de informații fiscale va comunica rezultatul analizei persoanei care a transmis informațiile conform art. 5.

CAPITOLUL IV

Emiterea ordinului de blocare a fondurilor sau resurselor economice în domeniul sancțiunilor internaționale

ART. 11

Emiterea ordinului de blocare a fondurilor sau resurselor economice

(1) Direcția generală juridică, la propunerea motivată a Direcției generale de informații fiscale, procedează la întocmirea, în termen de 3 zile de la primire, a proiectului de ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală privind blocarea fondurilor și resurselor economice care se află în proprietatea, sunt deținute de sau se află sub controlul, direct sau indirect, al persoanelor fizice ori juridice care au fost identificate ca fiind persoane sau entități desemnate, inclusiv a fondurilor și resurselor economice derivate ori generate din bunuri deținute sau controlate de persoanele fizice ori juridice identificate ca fiind persoane sau entități desemnate, sau, după caz, de revocare a măsurilor dispuse anterior.

(2) În vederea întocmirii proiectului de ordin privind blocarea fondurilor și resurselor economice, Direcția generală juridică poate solicita informații suplimentare și clarificări cu

privire la propunerea formulată de Direcția generală de informații fiscale, în termen de o zi de la primirea acesteia. Direcția generală de informații fiscale, în situația deținerii informațiilor ce fac obiectul solicitării Direcției generale juridice, le va transmite în termen de o zi de la solicitare. În situația în care Direcția generală de informații fiscale nu deține informațiile solicitate, va proceda la solicitarea de informații suplimentare de la alte autorități, instituții publice sau entități; în această situație, termenul de emitere al proiectului de ordin privind blocarea fondurilor și resurselor economice se prelungește până la obținerea informațiilor solicitate, după caz.

(3) Proiectul de ordin este avizat de către Direcția generală juridică, Direcția generală de informații fiscale și Direcția generală executări silite cazuri speciale și, după caz, în limita competențelor ce le revin, potrivit activităților subsecvente elaborării proiectului de ordin desfășurate, de direcțiile de specialitate din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, respectiv Direcția generală coordonare inspecție fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, Direcția Generală Antifraudă Fiscală și Direcția Generală a Vămilelor.

(4) Proiectul de ordin este înaintat de către Direcția generală juridică către președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală în vederea semnării acestuia.

ART. 12

Publicitatea ordinului de blocare a fondurilor sau resurselor economice

(1) Direcția generală juridică face demersuri și urmărește publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a ordinului, în termen de 3 zile de la data emiterii.

(2) Direcția generală juridică comunică Serviciului comunicare, relații publice și mass-media o copie a ordinului în vederea publicării pe pagina de internet a Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(3) Direcția generală juridică transmite o copie a ordinului Serviciului Român de Informații și Serviciului de Informații Externe, persoanelor sau entităților vizate de ordin, în măsura în care este posibil, precum și direcțiilor de specialitate avizatoare din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

CAPITOLUL V

Aplicarea ordinului de blocare a fondurilor sau resurselor economice în domeniul sancțiunilor internaționale

ART. 13

Aplicarea ordinului de blocare a fondurilor sau resurselor economice

(1) Direcția generală executări silite cazuri speciale, în termen de 24 de ore de la primirea ordinului de blocare a fondurilor și resurselor economice transmis de către Direcția generală juridică, va lua măsurile necesare ducerii la îndeplinire a blocării fondurilor și resurselor economice indicate în ordin, prevederile art. 213 din Legea nr.

207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, aplicându-se în mod corespunzător, numai în ceea ce privește indisponibilizarea.

(2) Orice obstrucționare în exercitarea activității de blocare a fondurilor și resurselor economice desfășurate potrivit legii de către serviciile executării silite cazuri speciale regionale, precum și măsurile legale dispuse sunt semnalate de către acestea Direcției generale de executări silite cazuri speciale.

ART. 14

Blocarea fondurilor sau resurselor economice

(1) Serviciile de executare silită cazuri speciale regionale din cadrul Direcției generale executări silite cazuri speciale procedează la blocarea, fără întârziere, a fondurilor și resurselor economice indicate în ordinul de blocare transmis.

(2) În vederea blocării fondurilor și resurselor economice prevăzute la alin. (1), serviciile de executare silită cazuri speciale regionale vor transmite copii certificate ale ordinului de blocare tuturor instituțiilor publice și private care gestionează informații despre aceste bunuri și venituri, pentru notarea blocării, până la primirea de noi dispoziții.

(3) În cazul în care sunt blocate bunuri mobile sau imobile de către serviciile executări silite cazuri speciale regionale, acestea se predau printr-un document administrativ autorităților sau instituțiilor publice competente în domeniul de activitate, în funcție de natura bunurilor blocate și specificul activității.

(4) Autoritățile sau instituțiile publice competente în gestionarea bunurilor mobile sau imobile blocate fac toate actele de conservare și administrare a bunurilor blocate în scopul împiedicării deprecierei acestora, prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 202/2008 privind punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 217/2009, cu modificările și completările ulterioare, aplicându-se în mod corespunzător.

(5) În situația în care bunurile blocate constau în sume de bani în lei sau în valută, titluri de valoare, obiecte din metale prețioase, pietre prețioase, obiecte de artă, colecții de valoare, acestea se ridică și se depun cel târziu a doua zi lucrătoare la unitățile specializate în gestionarea acestora sau la unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului.

(6) În cazul în care se blochează bunuri care au un regim special de circulație, serviciile de executare silită cazuri speciale regionale le predau de îndată unităților specializate în gestionarea acestora.

ART. 15

Gestionarea bunurilor sau resurselor economice blocate

(1) În situația în care autoritățile sau instituțiile publice competente în gestionarea bunurilor sau resurselor economice blocate nu pot realiza administrarea bunurilor blocate din motive temeinic justificate și propun motivat serviciilor de executare silită cazuri speciale regionale predarea bunurilor blocate în custodia altei persoane, se procedează de îndată la identificarea unui custode.

(2) Custodele bunurilor poate fi orice persoană fizică sau juridică care activează în domeniul respectiv, cu care se încheie un contract de administrare a bunurilor blocate. Contractele pentru administrare trebuie să precizeze suma stabilită pentru administrare, modul de atribuire a responsabilității pentru paguba produsă bunurilor în timpul administrării, precum și limitele dreptului de administrare acordat.

(3) Custodele are următoarele responsabilități în ceea ce privește custodia și administrarea bunului blocat:

- a) execută lucrări de reparații la imobile, în vederea prevenirii deteriorării acestora;
- b) ia măsuri pentru menținerea în stare de funcționare a utilajelor și echipamentelor date în custodie;
- c) efectuează cheltuieli pentru a asigura paza bunurilor primite în custodie;
- d) administrează bunurile blocate, chiriile, arenda și alte venituri obținute din administrarea acestora, consemnând veniturile încasate la unitățile abilitate și depunând recipisa la Serviciul executării silite cazuri speciale regional;
- e) îndeplinește orice alte activități stabilite de Serviciul executării silite cazuri speciale regional.

ART. 16

Obligațiile custodelui

(1) Custodele primește pentru responsabilitățile îndeplinite o remunerație, ținând seama de activitatea depusă și avându-se în vedere următoarele aspecte:

- a) caracteristicile specifice bunului dat în custodie;
- b) condițiile pe care custodele trebuie să le asigure pentru păstrarea, conservarea, menținerea în stare de funcționare a bunului;
- c) capacitatea juridică a custodelui, persoană fizică sau persoană juridică;
- d) valoarea bunului dat în custodie;
- e) prețurile de piață practicate în zonă pentru depozitarea (păstrarea) bunurilor similare;
- f) dificultățile întâmpinate în îndeplinirea sarcinilor sale;
- g) orice alte elemente relevante pentru evaluarea remunerației custodelui.

(2) Pentru acoperirea cheltuielilor legate de remunerația custodelui și administrarea bunurilor se folosesc, în primul rând, sporurile și veniturile realizate pe durata administrării acestora.

(3) În cazul în care sporurile sau veniturile nu există sau nu sunt suficiente și nu poate fi identificată nicio altă sursă de acoperire a cheltuielilor de administrare, Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția generală executării silite cazuri speciale, poate decide vânzarea bunurilor sau a unei părți a acestora, efectuată în proporție strict necesară pentru acoperirea cheltuielilor.

(4) Valorificarea efectuată în condițiile menționate mai sus se realizează de către Direcția generală executări silite cazuri speciale, dispozițiile Codului de procedură fiscală și ale actelor normative subsecvente aplicându-se în mod corespunzător.

CAPITOLUL VI

Monitorizarea aplicării măsurilor de blocare a fondurilor și resurselor economice

ART. 17

Monitorizarea aplicării măsurilor de blocare a fondurilor și resurselor economice

(1) Direcția generală executări silite cazuri speciale are obligația de a raporta trimestrial Direcției generale de planificare, monitorizare și sinteză modul în care sunt aplicate măsurile dispuse prin ordinele de blocare a fondurilor și resurselor economice, dificultățile întâmpinate și orice alte situații în legătură cu aceste măsuri.

(2) Direcția generală de planificare, monitorizare și sinteză monitorizează modul în care sunt aplicate măsurile dispuse prin ordinele de blocare a fondurilor și resurselor economice și comunică trimestrial o sinteză a acestor măsuri către Direcția generală de informații fiscale.

(3) Direcția generală de informații fiscale informează Ministerul Afacerilor Externe, semestrial sau ori de câte ori este nevoie, despre:

a) modul în care sunt aplicate sancțiunile internaționale de blocare de fonduri sau resurse economice în domeniul propriu de competență al Agenției Naționale de Administrare Fiscală;

b) încălcări ale aplicării sancțiunilor internaționale de blocare de fonduri sau resurse economice în domeniul propriu de competență al Agenției Naționale de Administrare Fiscală;

c) cazuri aflate în curs de soluționare;

d) orice alte dificultăți de aplicare a sancțiunilor internaționale de blocare a fondurilor sau resurselor economice, conform competențelor Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

ART. 18

Evidența sancțiunilor internaționale și a măsurilor luate

(1) În îndeplinirea atribuțiilor Agenției Naționale de Administrare Fiscală privind organizarea evidenței sancțiunilor internaționale și a măsurilor luate în aplicarea acestora, Direcția generală de informații fiscale, cu sprijinul Centrului Național de Informații Financiare, creează și gestionează aplicația "Sancțiuni internaționale" care cuprinde următoarele informații:

a) persoanele și entitățile vizate de sancțiunile internaționale, cu datele de identificare aferente, acolo unde acestea există, conform listei consolidate;

b) date privind fondurile și resursele economice identificate ca aparținând sau fiind sub controlul persoanelor sau entităților vizate de sancțiunile internaționale;

c) măsurile de blocare a fondurilor și resurselor economice;

d) măsurile de deblocare a fondurilor și resurselor economice;

e) înștiințările și raportările primite, precum și măsurile luate în scopul soluționării acestora;

f) informările primite de la autoritățile competente cu supravegherea punerii în aplicare a sancțiunilor internaționale;

g) cererile de autorizare a unor tranzacții și modul de soluționare a acestora;

h) contestațiile formulate împotriva ordinelor de blocare și modul de soluționare a acestora.

(2) În vederea constituirii și actualizării bazei de date centralizate cu privire la fondurile și resursele economice blocate, Direcția generală de informații fiscale poate solicita, după caz, informații autorităților și instituțiilor cu atribuții în supravegherea punerii în aplicare a sancțiunilor internaționale.

(3) Direcția generală de informații fiscale analizează periodic măsurile dispuse prin ordinele de blocare, propunând revocarea acestora:

a) în situația în care persoanele sau entitățile sunt de-listate;

b) când constată, din oficiu, erori de identificare;

c) ca urmare a sentințelor definitive pronunțate de instanțele de judecată;

d) orice alte cauze.

(4) În cazurile prevăzute la alin. (3) revocarea măsurilor dispuse se realizează cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 11 și 12.

CAPITOLUL VII

Comisia permanentă constituită la nivelul Agenției Naționale de Administrare Fiscală

ART. 19

Competența Comisiei permanente

Pentru analizarea contestațiilor, a cererilor privind autorizarea unor tranzacții, a cererilor de derogare de la aplicarea sancțiunilor internaționale, precum și a cererilor privind revocarea măsurilor dispuse prin ordinul de blocare a fondurilor și resurselor economice în domeniul sancțiunilor internaționale se constituie o comisie permanentă la nivelul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

ART. 20

Componența Comisiei permanente

(1) Comisia permanentă constituită la nivelul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este formată din:

- a) directorul general al Direcției generale juridice - președinte, membru titular;
- b) directorul general al Direcției generale de informații fiscale - vicepreședinte, membru titular;
- c) directorul general al Direcției generale executării silite cazuri speciale - membru titular;
- d) directorul general al Direcției Generale a Vămirilor - membru titular;
- e) inspectorul general antifraudă al Direcției generale antifraudă fiscală - membru titular.

(2) În cazul absenței unuia dintre membri, la lucrările Comisiei permanente constituite la nivelul Agenției Naționale de Administrare Fiscală va participa persoana desemnată în scris de acesta, funcționar public de conducere din structura membrului titular, care îi va prelua atribuțiile și dreptul de vot și care nu are calitatea de membru titular.

ART. 21

Funcționarea Comisiei permanente

(1) Comisia permanentă constituită la nivelul Agenției Naționale de Administrare Fiscală funcționează în prezența tuturor membrilor, prin participarea acestora în mod direct sau în baza desemnării.

(2) Ședințele Comisiei permanente constituite la nivelul Agenției Naționale de Administrare Fiscală sunt conduse de președintele Comisiei permanente. În cazul absenței președintelui Comisiei permanente constituite la nivelul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, atribuțiile acestuia în cadrul Comisiei permanente vor fi exercitate de către vicepreședintele Comisiei permanente. În cazul absenței unuia dintre membri, la ședințele Comisiei permanente va participa persoana desemnată de acesta, care nu are calitatea de membru titular.

(3) Secretariatul Comisiei permanente este asigurat de către Direcția generală de informații fiscale, prin funcționarii publici desemnați în acest sens.

ART. 22

Convocarea Comisiei permanente

(1) În termen de 24 de ore de la primirea unei contestații, a unei cereri privind autorizarea unor tranzacții, a unei cereri de derogare de la aplicarea sancțiunilor internaționale, precum și a unei cereri privind revocarea măsurilor dispuse prin ordinul de blocare a fondurilor și resurselor economice, Direcția generală de informații fiscale, prin intermediul secretariatului Comisiei permanente, va transmite președintelui Comisiei permanente constituite la nivelul Agenției Naționale de Administrare Fiscală solicitarea de convocare a Comisiei permanente însoțită de contestația sau cererea depusă, împreună cu documentația anexată acesteia.

(2) În termen de 24 de ore de la primirea solicitării din partea Direcției generale de informații fiscale, președintele Comisiei permanente, prin intermediul secretariatului Comisiei permanente, convoacă în scris Comisia permanentă.

(3) Direcția generală de informații fiscale va pune la dispoziția membrilor Comisiei permanente constituite la nivelul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în termen de 3 zile de la convocare, documentele care fac obiectul convocării ședinței, referatul cu propuneri de soluționare, documentele care au stat la baza emiterii ordinului de blocare a fondurilor sau resurselor economice și, după caz, actele întocmite de către serviciile de executare silită cazuri speciale regionale.

(4) Comisia permanentă constituită la nivelul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în vederea soluționării contestației și a cererilor prevăzute la art. 19, poate solicita Direcției generale de informații fiscale, suplimentar față de referatul întocmit, alte documente sau informații utile.

(5) În același scop și pentru determinarea stării de fapt, Comisia permanentă constituită la nivelul Agenției Naționale de Administrare Fiscală poate solicita, prin intermediul Direcției generale de informații fiscale, obținerea de alte informații necesare în soluționarea cauzei de la alte instituții, entități sau autorități publice, inclusiv prin consultarea Consiliului interinstituțional pentru implementarea sancțiunilor internaționale.

ART. 23

Hotărârile Comisiei permanente

(1) Comisia permanentă constituită la nivelul Agenției Naționale de Administrare Fiscală ia hotărâri cu majoritate de voturi, care vor fi validate prin semnarea de către toți membrii prezenți a procesului-verbal.

(2) În baza hotărârii Comisiei permanente constituite la nivelul Agenției Naționale de Administrare Fiscală se emite proiectul deciziei, care se semnează de către toți membrii Comisiei permanente. Proiectul deciziei se înaintează președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală în vederea aprobării.

(3) După caz, în baza deciziei Comisiei permanente constituite la nivelul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală poate emite ordin de revocare a măsurilor dispuse prin ordinul de blocare a fondurilor și resurselor economice.

ART. 24

Participanții la ședințele Comisiei permanente

(1) La ședințele Comisiei permanente participă funcționari publici din cadrul Direcției generale de informații fiscale, care vor asigura secretariatul și vor consemna în procese-verbale aspectele analizate și toate deciziile adoptate în cadrul ședințelor.

(2) La ședințele Comisiei permanente va putea fi invitată, după caz, orice persoană fizică sau reprezentant al unei persoane juridice, entități fără personalitate juridică, instituții sau autorități publice care deține date sau informații relevante emiterii deciziei.

(3) Punctele de vedere exprimate de invitații care participă la ședințele Comisiei permanente au caracter consultativ. Invitații nu participă la luarea deciziei de către Comisia permanentă.

CAPITOLUL VIII

Soluționarea unor sesizări sau cereri

ART. 25

Sesizările privind erori de identificare

(1) Sesizările privind erori de identificare privind persoane sau entități desemnate, precum și bunuri, depuse de orice persoană, sunt primite de Direcția generală de informații fiscale astfel:

a) direct, prin registratura Agenției Naționale de Administrare Fiscală sau la adresa de e-mail sanctiuni.internationale@anaf.ro;

b) prin intermediul Direcției generale antifraudă fiscală, Direcției generale executări silite cazuri speciale, Direcției generale coordonare inspecție fiscală, Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili, Direcției Generale a Vămilelor, direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice, inclusiv al direcțiilor regionale vamale și unităților subordonate acestora.

(2) Structurile menționate la alin. (1) lit. b) au obligația ca, în termen de 24 de ore de la primirea sesizării, să o transmită Direcției generale de informații fiscale.

(3) La primirea unei sesizări, Direcția generală de informații fiscale efectuează verificările necesare, putând solicita în acest scop informații atât de la autorul sesizării, cât și de la alte instituții și autorități competente.

(4) În funcție de rezultatele verificărilor efectuate, Direcția generală de informații fiscale poate formula o propunere motivată de modificare a ordinului de blocare a fondurilor și resurselor economice ale persoanelor și/sau entităților vizate de sesizare sau de revocare a măsurilor dispuse inițial, propunere pe care o va transmite Direcției generale juridice. În situația în care în urma verificărilor efectuate nu au fost identificate date și informații necesare modificării sau revocării ordinului de blocare a fondurilor și resurselor economice, Direcția generală de informații fiscale va comunica răspunsul persoanei interesate.

(5) Dispozițiile art. 11 și 12 se aplică și în cazul modificării ordinului de blocare a fondurilor și resurselor economice ale persoanelor și entităților vizate de sesizare sau în cazul emiterii ordinului de revocare a măsurilor dispuse inițial.

ART. 26

Cererea de revocare

(1) În situația în care măsurile restrictive internaționale dispuse împotriva unei persoane sau entități desemnate au încetat, aceasta poate solicita Agenției Naționale de Administrare Fiscală revocarea măsurilor dispuse prin ordinul de blocare a fondurilor și resurselor economice în domeniul sancțiunilor internaționale.

(2) Cererea de revocare a măsurilor dispuse prin ordinul de blocare a fondurilor și resurselor economice în domeniul sancțiunilor internaționale se formulează în scris de către reprezentantul legal sau împuternicitul entității supuse sancțiunilor internaționale, în limba română, în dublu exemplar, și se depune direct la registratura Agenției Naționale de Administrare Fiscală însoțită de toate documentele relevante necesare în vederea susținerii acesteia.

(3) Prevederile art. 22 și 23 se aplică în mod corespunzător.

ART. 27

Derogarea de la aplicarea sancțiunilor internaționale

(1) Orice persoană interesată poate solicita Agenției Naționale de Administrare Fiscală acordarea unei derogări de la aplicarea sancțiunilor internaționale.

(2) Cererea de derogare de la aplicarea sancțiunilor internaționale se formulează în scris, în limba română, în dublu exemplar, și se depune direct la registratura Agenției Naționale de Administrare Fiscală însoțită de documentele necesare în vederea susținerii acesteia, fiind completată și semnată de reprezentantul legal al prestatorului de servicii de plată, de persoana împuternicită de acesta ori de plătitorul sau beneficiarul transferului sau, după caz, de către creditorii persoanelor și entităților desemnate, și va cuprinde:

a) data, numele, adresa, datele de identificare și de contact ale persoanei care solicită derogarea;

b) rolul solicitantului în transferul de fonduri;

c) date privind plătitorul (nume, adresă, date de identificare și de contact);

d) datele de identificare ale prestatorului de servicii de plată al plătitorului (nume, adresă, date de identificare și de contact);

e) beneficiar (nume, adresă, date referitoare la cont);

f) datele de identificare ale prestatorului de servicii de plată al beneficiarului (nume, adresă, date de identificare și de contact);

g) circuitul plății (detalii despre alți prestatori de servicii de plată intermediari - nume, adrese, conturi, date de identificare și de contact);

h) suma transferată (echivalent euro, dacă transferul se realizează în alte valute);

i) scopul transferului;

j) transferul se efectuează printr-o singură operațiune sau prin mai multe operațiuni ce par să aibă legătură între ele (detalii privind tranzacțiile succesive, scadențare);

k) alte autorizații și licențe emise de autorități ale statului român sau ale unui alt stat membru UE;

l) descrierea împrejurărilor pentru care se solicită derogarea de la aplicarea sancțiunilor internaționale conform prevederilor art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 202/2008 privind punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 217/2009, cu modificările și completările ulterioare;

m) declarația pe propria răspundere a solicitantului conform căreia cererea de derogare de la aplicarea sancțiunilor internaționale, inclusiv transferul în sine, nu este contrară dispozițiilor actelor normative europene și naționale în vigoare;

n) alte informații relevante pentru efectuarea transferului, data, numele și prenumele, funcția și semnătura persoanei autorizate.

(3) Comisia permanentă constituită la nivelul Agenției Naționale de Administrare Fiscală decide asupra acordării derogării solicitate, după obținerea, din partea Ministerului Afacerilor Externe, a avizului de conformitate cu dreptul internațional, ca urmare a solicitării formulate de Direcția generală de informații fiscale.

(4) Răspunsul la solicitarea de derogare de la aplicarea sancțiunilor internaționale, formulat în baza deciziei Comisiei permanente, se comunică de către Direcția generală de informații fiscale solicitantului, cu respectarea prevederilor art. 8 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 202/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 217/2009, cu modificările și completările ulterioare.

(5) La acordarea derogării de la aplicarea sancțiunilor internaționale, Agenția Națională de Administrare Fiscală adoptă toate măsurile necesare pentru a evita utilizarea acesteia în scopuri incompatibile cu motivul acordării, cu respectarea condițiilor prevăzute în actele care instituie sancțiunea internațională respectivă.

(6) Prevederile art. 22 și 23 se aplică în mod corespunzător.

ART. 28

Cererea de autorizare a tranzacțiilor pentru protejarea drepturilor terților sau pentru valorificarea unor drepturi ale persoanelor și entităților desemnate

(1) Cererile de autorizare a tranzacțiilor pentru protejarea drepturilor terților sau pentru valorificarea unor drepturi ale persoanelor și entităților desemnate se depun de către prestatorul de servicii de plată al plătitorului, de către persoana împuternicită de acesta, de către plătitor sau de către beneficiarul transferului, precum și de către creditorii persoanelor și entităților desemnate.

(2) Cererile de autorizare se formulează în scris, în limba română, în dublu exemplar, și se depun direct la registratura Agenției Naționale de Administrare Fiscală însoțite de documentele necesare în vederea susținerii acestora, fiind completate și semnate de reprezentantul legal al prestatorului de servicii de plată, de persoana împuternicită de acesta ori de plătitorul sau beneficiarul transferului sau, după caz, de către creditorii persoanelor și entităților desemnate. În situația în care documentele sunt redactate într-o limbă străină se vor depune însoțite de traducerea autorizată în limba română.

ART. 29

Conținutul cererilor de autorizare

Cererile de autorizare a tranzacțiilor pentru protejarea drepturilor terților sau pentru valorificarea unor drepturi ale persoanelor și entităților desemnate cuprind:

a) data, numele, adresa, datele de identificare și de contact ale persoanei care solicită autorizarea;

b) rolul solicitantului în transferul de fonduri;

c) date privind plătitorul (nume, adresă, date de identificare și de contact);

d) datele de identificare ale prestatorului de servicii de plată al plătitorului (nume, adresă, date de identificare și de contact);

e) beneficiar (nume, adresă, date referitoare la cont);

f) datele de identificare ale prestatorului de servicii de plată al beneficiarului (nume, adresă, date de identificare și de contact);

g) circuitul plății (detalii despre alți prestatori de servicii de plată intermediari - nume, adrese, conturi date de identificare și de contact);

h) suma transferată (echivalent euro, dacă transferul se realizează în alte valute);

i) scopul transferului;

j) transferul se efectuează printr-o singură operațiune sau prin mai multe operațiuni ce par să aibă legătură între ele (detalii privind tranzacțiile succesive, scadențare);

k) alte autorizații și licențe emise de autorități ale statului român sau ale unui alt stat membru UE;

l) descrierea împrejurărilor care determină încadrarea cererii în prevederile art. 22, respectiv art. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 202/2008 privind punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 217/2009, cu modificările și completările ulterioare;

m) declarația pe propria răspundere a solicitantului conform căreia cererea de autorizare a transferului, inclusiv transferul în sine, nu este contrară dispozițiilor actelor normative europene și naționale în vigoare;

n) alte informații relevante pentru efectuarea transferului, data, numele și prenumele, funcția și semnătura persoanei autorizate.

ART. 30

Soluționarea cererii de autorizare a tranzacțiilor pentru protejarea drepturilor terților sau pentru valorificarea unor drepturi ale persoanelor și entităților desemnate

(1) Cererea de autorizare se soluționează prin decizie de către Comisia permanentă constituită la nivelul Agenției Naționale de Administrare Fiscală în termenul prevăzut la art.

8 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 202/2008 privind punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 217/2009, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Comisia permanentă constituită la nivelul Agenției Naționale de Administrare Fiscală poate solicita solicitantului cererii de autorizare, în scris, clarificări cu privire la cerere sau documente.

(3) Clarificările și documentele solicitate se depun la registratura Agenției Naționale de Administrare Fiscală în termen de 3 zile de la primirea solicitării. În cazul cererilor de derogare pentru satisfacerea unor necesități de bază sau pentru motive umanitare, clarificările și documentele solicitate se depun în termen de 24 de ore de la primirea solicitării.

(4) Pentru aplicarea prevederilor alin. (2), solicitantul are obligația de a comunica în cuprinsul cererii de autorizare date de contact valabile, care să permită o comunicare promptă cu Agenția Națională de Administrare Fiscală.

(5) Decizia privind soluționarea cererilor de autorizare a unor tranzacții se comunică solicitantului de către Direcția generală de informații fiscale, în termen de 3 zile de la emitere. În cazul cererilor de derogare pentru satisfacerea unor necesități de bază sau pentru motive umanitare, decizia privind soluționarea cererii se comunică cu respectarea termenului prevăzut la art. 8 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 202/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 217/2009, cu modificările și completările ulterioare.

ART. 31

Condiții de nulitate ale autorizării

(1) Autorizarea devine nulă în situația în care informațiile solicitate nu sunt prezentate Agenției Naționale de Administrare Fiscală, deși solicitantul are cunoștință de acestea, fapt care va fi considerat ca fiind o disimulare a adevărului.

(2) Autorizarea devine nulă dacă se constată faptul că au fost omise, disimulate sau ascunse anumite informații, în mod deliberat, din cauza solicitantului sau a altor persoane, al căror efect este de a denatura decizia de autorizare emisă de Agenția Națională de Administrare Fiscală.

(3) Autorizarea se acordă numai transferului indicat în cererea depusă. Solicitantul este direct responsabil de conformitatea cu reglementările legale în vigoare a operațiunilor pe care le derulează, în situația în care nu comunică Agenției Naționale de Administrare Fiscală toate informațiile aferente transferului.

(4) Solicitantul va renunța la orice beneficiu care poate surveni în baza acestei autorizări, dacă ia cunoștință de elemente sau informații noi, ulterioare întocmirii acestei autorizații, de natură să facă tranzacția incompatibilă cu reglementările europene sau naționale din acest domeniu.

(5) Solicitantul nu poate invoca această autorizație pentru a pune fondurile și resursele economice la dispoziția unei persoane sau entități desemnate.

(6) Solicitantul declară pe propria răspundere faptul că cererea de autorizare a transferului, inclusiv transferul în sine, nu este contrară dispozițiilor actelor normative europene și naționale în vigoare.

(7) În situația în care transferul de fonduri se efectuează prin intermediari, solicitantul răspunde în mod direct pentru corectitudinea și veridicitatea tuturor datelor comunicate către Agenția Națională de Administrare Fiscală, precum și pentru faptul că intermediarul respectă toate reglementările europene și naționale din domeniu.

(8) Solicitantul răspunde în mod direct pentru corectitudinea și veridicitatea tuturor datelor comunicate către Agenția Națională de Administrare Fiscală.

(9) Pentru oricare din situațiile prezentate anterior, Agenția Națională de Administrare Fiscală este exonerată de orice răspundere ulterioară.

CAPITOLUL IX

Soluționarea contestațiilor

ART. 32

Posibilitatea de contestare

(1) Împotriva ordinului de blocare a fondurilor sau a resurselor economice, deciziilor de respingere a cererilor având ca obiect autorizarea unor tranzacții conform art. 22 și 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 202/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 217/2009, cu modificările și completările ulterioare, deciziei de respingere a cererii de revocare, precum și împotriva cererilor privind sesizarea erorilor de identificare se poate formula contestație potrivit prezentului capitol.

(2) Contestația este o cale administrativă de atac, are caracterul unei plângeri prealabile și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale prin emiterea ordinului de blocare a fondurilor sau a resurselor economice, a deciziei de respingere a cererii de autorizare a unor tranzacții conform art. 22 și 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 202/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 217/2009, cu modificările și completările ulterioare, a deciziei de respingere a cererii de revocare sau a deciziei privind sesizarea erorilor de identificare.

(3) Contestația formulată împotriva ordinului de blocare a fondurilor sau resurselor economice, împotriva deciziei de respingere a cererilor de autorizare a unor tranzacții conform art. 22 și 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 202/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 217/2009, cu modificările și completările ulterioare, împotriva deciziei de respingere a cererii de revocare sau împotriva deciziei privind sesizarea erorilor de identificare se soluționează prin decizie a Comisiei permanente constituite la nivelul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

ART. 33

Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și cuprinde:

a) datele de identificare ale contestatarului;

b) obiectul acesteia;

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;

e) semnătura contestatarului sau a împuternicitului acestuia. Dovada calității de împuternicit a contestatarului, persoană fizică sau juridică, se face potrivit legii.

(2) Contestația se depune la registratura Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

ART. 34

Analiza contestației

(1) Comisia permanentă constituită la nivelul Agenției Naționale de Administrare Fiscală analizează modul de încadrare al contestației în prevederile art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. Dacă se constată neîndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru încadrarea ca plângere prealabilă, contestația se respinge fără a se proceda la analiza pe fond a acesteia.

(2) Comisia permanentă analizează contestația în raport cu susținerile formulate de contestatar, cu dispozițiile legale invocate de acesta și cu documentele existente la dosarul cauzei.

(3) Comisia permanentă poate solicita, prin intermediul Direcției generale de informații fiscale, pentru lămurirea cauzei, punctul de vedere al direcțiilor de specialitate din cadrul ministerelor sau al altor instituții și autorități publice.

(4) Comisia permanentă analizează și probele noi depuse de contestatar sau împuternicirii acestuia în susținerea cauzei pe parcursul soluționării contestației.

(5) Contestația poate fi retrasă de contestatar până la soluționarea acesteia. Comisia permanentă va lua act de retragerea contestației, prin intermediul Direcției generale de informații fiscale, care va transmite Comisiei permanente adresa prin care contestatarul retrage contestația, în termen de 48 de ore de la data înregistrării la Direcția generală de informații fiscale.

ART. 35

Soluționarea contestației formulate împotriva deciziei de respingere a cererii de autorizare a tranzacțiilor pentru protejarea drepturilor terților sau pentru valorificarea unor drepturi ale persoanelor și entităților desemnate

(1) În cazul contestației formulate împotriva deciziei de respingere a cererii de autorizare, Direcția generală de informații fiscale va pune la dispoziția membrilor Comisiei permanente astfel convocate contestația și documentele justificative depuse de către solicitant împreună cu solicitarea de reunire a Comisiei permanente, în termen de 24 de ore de la înregistrarea acesteia.

(2) Comisia permanentă analizează contestația în raport cu respectarea condițiilor de nulitate ale autorizării, obligațiile speciale ale persoanei care solicită și primește autorizarea, susținerile formulate de către solicitant, cu dispozițiile legale invocate de către acesta și cu documentele existente la dosar.

(3) Comisia permanentă poate solicita, prin intermediul Direcției generale de informații fiscale, pentru lămurirea cauzei, punctul de vedere al direcțiilor de specialitate din cadrul ministerelor sau al altor instituții și autorități publice.

(4) Comisia permanentă poate solicita, prin Direcția generală de informații fiscale, pentru lămurirea cauzei, orice alte acte, documente, date, informații sau verificări necesare în vederea soluționării contestației.

(5) Prevederile art. 22 și 23 se aplică în mod corespunzător în cazul soluționării contestației formulate împotriva deciziei de respingere a cererii de autorizare.

ART. 36

Termenul de emitere a deciziei privind soluționarea cererilor de autorizare

(1) Termenul de emitere a deciziei privind soluționarea cererii de acordare a derogării va avea în vedere cele două situații prevăzute de art. 8 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 202/2008 privind punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 217/2009, cu modificările și completările ulterioare, și anume:

a) în termen de 15 zile de la primirea acesteia, dacă prin lege specială nu se prevede altfel;

b) în cazul în care se solicită derogarea pentru satisfacerea unor necesități de bază sau pentru motive umanitare, răspunsul autorității competente se comunică în termen de 5 zile de la primirea cererii.

(2) La acordarea derogării, se vor adopta toate măsurile necesare pentru a se evita utilizarea acesteia în scopuri incompatibile cu motivul acordării, cu respectarea condițiilor prevăzute în actele care instituie sancțiunea internațională respectivă.

ART. 37

Soluționarea contestației formulate împotriva deciziei de respingere a cererii de revocare a măsurilor dispuse

(1) În cazul contestației formulate împotriva cererii de revocare a măsurilor dispuse prin ordinul de blocare a fondurilor și resurselor economice în domeniul sancțiunilor internaționale, Direcția generală de informații fiscale va pune la dispoziția membrilor Comisiei permanente constituite la nivelul Agenției Naționale de Administrare Fiscală convocate contestația și documentele justificative depuse de către solicitant împreună cu solicitarea de convocare a Comisiei permanente, în termen de 24 de ore de la înregistrarea acesteia.

(2) Prevederile art. 22 și 23 se aplică în mod corespunzător în cazul soluționării contestației formulate împotriva deciziei de respingere a cererii de revocare a măsurilor

dispuse prin ordinul de blocare a fondurilor și resurselor economice în domeniul sancțiunilor internaționale.

ART. 38

Decizia de soluționare a contestației

(1) Decizia de soluționare a contestației se emite în formă scrisă și va cuprinde: preambulul, considerentele și dispozitivul.

(2) Preambulul cuprinde numărul deciziei și data la care a fost emisă, datele de identificare ale persoanei sau entității vizate de ordinul de blocare sau, după caz, de cerere, numărul de înregistrare al contestației sau cererii și obiectul cauzei.

(3) Considerentele cuprind motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii deciziei.

(4) Dispozitivul cuprinde soluția pronunțată, calea de atac și termenul în care aceasta poate fi exercitată.

(5) Decizia se întocmește în 2 (două) exemplare. Un exemplar din decizia de soluționare este comunicat contestatorului, iar un exemplar este păstrat de către Direcția generală de informații fiscale.

ART. 39

Soluții asupra contestației

(1) Prin decizie, contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.

(2) În cazul admiterii contestației se decide, după caz, revocarea totală sau parțială a ordinului atacat.

(3) Prin admiterea contestației formulate împotriva deciziei de respingere a cererii de autorizare a unor tranzacții se admite, în totalitate sau în parte, după caz, cererea privind autorizarea unor tranzacții. În caz contrar, cererea privind autorizarea unor tranzacții este respinsă.

ART. 40

Comunicarea deciziei de soluționare și calea de atac

(1) Decizia de soluționare se comunică contestatorului sau, după caz, persoanei care a depus cererea, potrivit procedurii prevăzute la art. 47 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Decizia privind soluționarea cererii pentru obținerea derogării se comunică solicitantului de către Direcția generală de informații fiscale, în condițiile prevăzute la alin. (1) și (2) ale prezentului articol, în termen de 15 zile de la primirea acesteia, iar în cazul în care se solicită derogarea pentru satisfacerea unor necesități de bază sau pentru motive umanitare, răspunsul se comunică în termen de 5 zile de la înregistrarea cererii.

(3) Decizia emisă în soluționarea contestației sau cererii poate fi atacată la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă, în termenul prevăzut de lege.

CAPITOLUL X

Sanctiuni

ART. 41

Contravenții

(1) Atât înainte, cât și după emiterea ordinului de blocare a fondurilor sau resurselor economice, Direcția generală antifraudă fiscală va întreprinde verificări în vederea constatării existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale contravențiilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 202/2008 privind punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 217/2009, cu modificările și completările ulterioare, iar, în caz afirmativ, aplică sancțiunile legale.

(2) Dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 202/2008 privind punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 217/2009, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.